

Regni titulo olim decorata legitur hac provincia, habuitque olim suos Reges, Imperium tenuerunt in omnem gentem Bohemorum & Polonorum, fuitque Regnum latissimum ac potentissimum. Circa annum Christi 1002 *Zwantocopus* ditione tenebat Moraviam, Bohemiam, Silesiam, Poloniamque, quarum Duces illi parebant. Ipse autem animis sublati de magnitudine ditionis, Imp. Rom. tributa solvere, quæ aliquandiu solvisset Ludovico Germaniæ Regi pernegabat. Petitur ergo magno bello, sed ipse quoque magnis reluctatur viribus, tandemque æquis viribus discessum est. Sedebant tum Hungari gens nova, ad repagula, quæ illis Moravorum Rex objectasset, nec erat ulla transcendendi facultas. Imperator qui in animum induxerat, non nisi victor redire a Moravis, undecumque circumspexit auxilia: aperuit transitum Hungaris, immisitque hostem Christianis populis, qui infinitis postea malis Provincias afflixerunt. Sic tum opera illorum usus Imperator supprimit Moravorum Regem, & multis pessundatis atque captis, in suam eum vertit. Ille elapsus, in profundum solus se recepit, saltum, & projecto Regio apparatu, ad solitarium quandam se contrulit, cuius usus contubernio, usque ad finem vitæ eremiticam vitam vixit, & moriturus quis esset aperuit, & in Christi pace quievit. Tunc Bohemia, Polonia, & Silesia suum quæque Provincia Ducem constituit, tributum tamen superioritatis agnitione, vel modica pendentes. Eisdem fere temporibus, imperante Græcis Michaelē, venit Cirillus Doctor & Apostolus omnium Sclavorum una cum Merodio, & posuerunt fundamentum Christianæ fidei in Moravia, crexeruntque Episcopalem Ecclesiam in Opido Vielagradensi. Vnde vocari a Romano Pontifice & correpti, ut sacra celebrarent lingua Sclavonica, responderunt, quia scriptum est; *Omnis Spiritus laudet Dominum.* Nunc autem *Moravia* multo inferiori fortuna quam olim contenta, suis deinceps Ducibus, postmodum Marchionibus paruit, hodie distracta: eius tamen portior pars, ac pene tota Bohemiæ Regibus; reliqua pars alijs Primoribus ac Baronibus subest. Gentis Caput ac Marchionis sedes est *Brunna*, Germanicæ *Brin*, Bohemicæ *Bruno*. Est & *Olmuzium*, *Olomontium* alijs, Sedes Episcopalis, *Potogradensis* prius dicta. Urbibus præter has plurimis, domibus, mœnibus, turribus, & id genus ædificijs clarissimis abundat: cuiusmodi sunt *Zwoymia*, *Radisch*, *Iglavia*, *Nova Civitas*, *Niclosburg*, *Mons Nicolai*, *Veiskirchen*, *Gremser*, *Boserlitz* olim Marchionum sedes, & complures aliæ, quæ in Tabula conspiciuntur. Amnium in Moravia Princeps *Morava*, seu *Maravaba*, *Ciabus* Ptolemæo; vulgo *die Marke*, habetur, qui Olomuzium principem civitatem circumfluit, & ab illa in Pannoniam defluens, in Danubium tandem se suis & adventitijs aquis auctus, exonerat. Hic regioni nomen dicitur indidisse, seu, quod potius crediderim, a Regione fuisse sibi nomen. Præter hunc præcipui sunt *Theya*, vel *Deins*, *Tharfa* Dubravio, nonnullis etiam *Thysia*. Hic Zuoynam, obitu Sigismundi Cæsaris memorabilem, præterstitit & lititem Maravianæ atque Austriæ statuit. *Igla*, a quo *Iglavia* Urbs nomen sortita est, dirimit Maraviana a Bohemis, ac Maravianiam quoque ingreditur. Cæterum *Odera* Fluvius haud procul Olomuzio ortus,

Urbes.

Flumina.